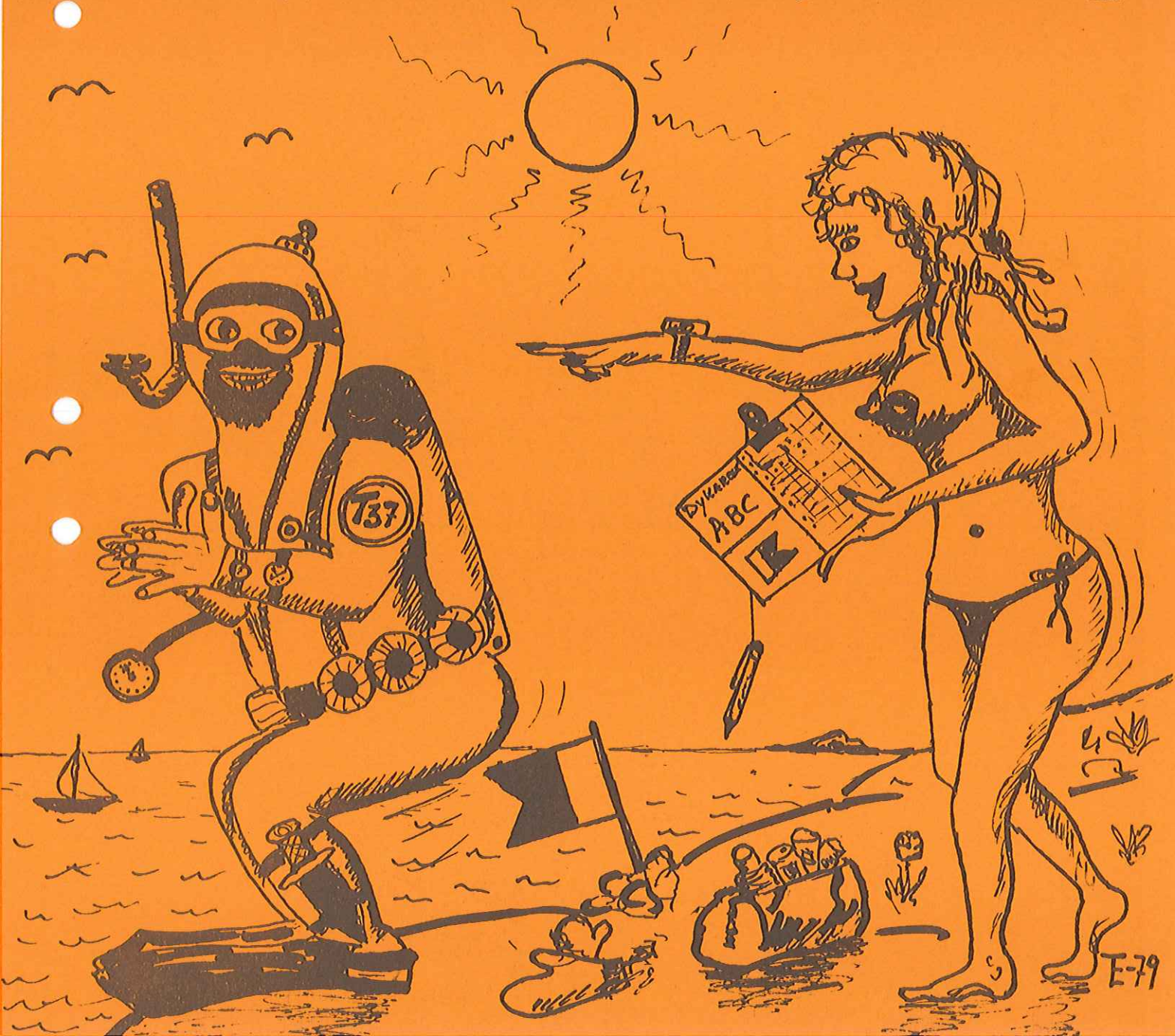




Grod- Bladet

Nr. 5/79





SDK GRODMÄNNEN KLUBBFAKTA

Adress till ordförande.

Postgiro 853894-4.

Styrelsen:

Ordförande	Bo Matsson	Barytonvägen 5	142 00	Trängsund	08-7718838
Vice ordf.	Rimo Ekholm	Rosenlundsvägen 17	186 00	Vallentuna	0762-22077
Kassör	Ulf Svensson	Vasavägen 111 1tr	175 32	Järfälla	0758-17677
Sekreterare	Ulf Jansson	Andebodavägen 129	175 43	Järfälla	0758-39302
Matrielförv.	Håkan Björkman	Bylegårdsv. 31	183 42	Täby	0762-11960
Bykplanerare	Carsten Möller	Idrottsv. 10A	180 10	Enebyberg	08-7584108
Led.1 Redaktör	Helena Kuukankorpi	Pack 4010	161 04	Bromma	08-376425
Led.2 Säk.ombud	Jesper Skogsryd	Nybrokroken 9	163 70	Spånga	08-7611480
Klubbmästare	Ingrid Bergqvist	Gotlandsgatan 56	116 65	Stockholm	08-421832

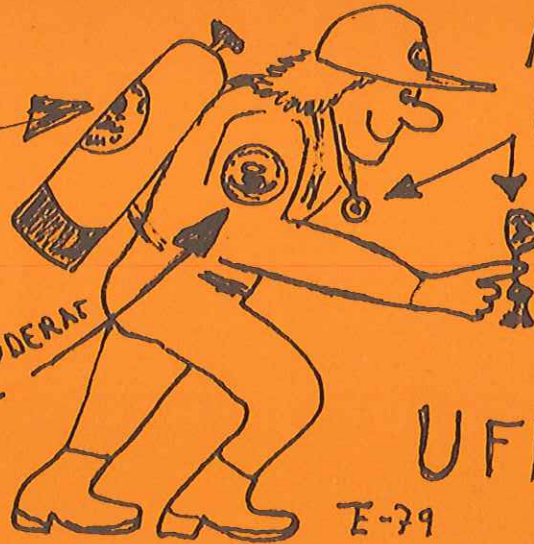
KÖP VÅRA DEKALER !!!

PLASTDEKALEN
TRE STL. 1:-2:-3:-

Nyckel OBS.
RINGEN NyHET
3:-

SÄLJES
AV

UFFE SVENSSON
KASSÖREN



MÄRKE HANDBRODERAT
25:-



— Varför är vattnet i havet salt, Pelle?
— Ja, det beror väl antagligen på sillen.

En dam kom in på tidningens redaktion, med sig hade hon ett manuskript till en friarannons. Hon skulle skriva lång och mörk, men hon hade glömt k på slutet så där stod lång och mör. Redaktionen läste igenom manuskriptet och sa:
— Ska vi inte ta med kät också?
— Törs vi det?

★★★★★★★★★★★★★
* Heta Hedvig har en ny dejt. Hon ligger sin pojkvän djupt i ögonen och frågar:
* — Älskar du mig verkligen Gunnar?
* — Visst gör jag det, svarar den något förvånade pojkvännen.
* Men jag heter Urban, inte Gunnar.
* — Tusen också, säger Heta Hedvig. Jag som trodde det var lördag i dag...
★★★★★★★★★★★★★

— Namn?
— Svensson
— Förfamn?
— Nej, efternamn

* Bettan var klart imponerad då hon blev utbjuden av en flygare. Och glad naturligtvis då hon påtagligt kunde känna att han attraherades av henne. Slutligen sa hon:
— När låg du senast med en flicka?
— 1955, sa han.
— Ja, då förstår jag, log Bettan. Det var länge sedan...
— Tycker du det, sa han och tittade på armbandsuret. Hon är ju inte mer än 2130.

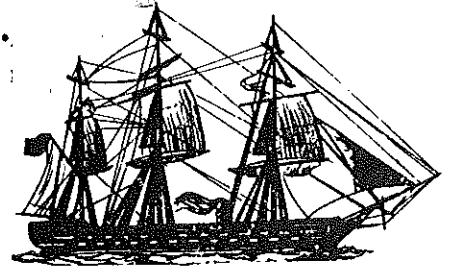
DE TRE MÄNNEN var helt säkra på att de hade världens största penis. För att avgöra bråket träffades de uppe i Kaknästornet.
— Vi hänger ut dem. Längst ner vinner. Förste man hamnade 10 meter över marken. Andre fem. Den tredje började hoppa och skrika.
— Vad är det?
— Det är trafik. Jag blir överkörd.

— Snälla doktor, hjälp mig! Jag är övertygad om, att jag är en väckarklocka.
— Jaha. Här är några tableter. Håll ihop dem så ring!

2 OMSLAGSBILD: DYKLEDARE I AUKTION AUGUSTI - 79

SEN SIST.

Sennaren är ett minne blott, så låt oss se vad den gav att minnas. Ni minns väl det ljuva junivädret? Man kände sig verkligen förerättad, när regnet bara öste ner den 9. juni: just den dagen Stockholmsförbundet hade sin utflykt för marinaarkeologintresserade. Målet var Älvsnabben-vraket. Ett tjugotal deltagare, varav 5 från Grodmännen. Inte så illa. Sakkunskapen företrädades av Erik Enström, som utdelade olika uppdrag att utföras vid vraket till alla som så önskade. Erik Harnesk var också med - för säkerhets skull. Det inte bara regnade, utan blåste med. Båten kunde inte ankra vid vraket, utan måste söka lä bakom en ö i närheten. Därifrån åkte vi - några i taget - i en liten motorbåt till stranden närmast vraket, vilket ligger bara ett tiotal meter från land. Erik Harnesk stod högt på en klippa och såg till att ingen som vilse. Och så var vi naturligen vid vraket med måttband och kameror eller med bara sina egna ögon som verktyg. Pertti, Martin och jag skulle leta efter eventuella märken efter stagfästen till en mast som ev. funnits en gång. Vad vi upptäckte var, att det inte är lätt att hitta restfläckar och dylikt på en yta helt övervuxen av marina organismer. På hemvägen redovisades resultaten av våra undersökningar. Låter det inte pampigt? Vi fick i alla fall ersättning för utflykter av det här slaget och hade det riktigt trevligt. Till och med selen tittade fram sentensider. När vi hade hunnit till Brönnaplan.



Toppenväder den 14. juli, när det var klubbdyk vid Landsort, dit man hade tagit sig med Vaxholmsbåten från Ankarudden. 10 deltagare - 6 dykande. Utrustningen fraktades på cykelkärror, och ombytet skedde på en dansbana. Om till musik, det berättade inte Tino, som jag fått uppgifterna från. Man dök på Ryssen igen. Sikten klar, och masser av plattfisk. Tino hittade en snygg burk bredvid en pissseir, och Ulf J. hade hittat ett viktbälte plus en 8-kantig kakelplatta. Under tiden nådde tjejerna bra på land. Hemfärden i en överfull Vaxholmsbåt blev något av ett äventyr. Båten höll på att kantra i den starka sjöhävningen, och att det fanns en präst med bibeln i händerna bidrog till stundens allvar. Och äventyret blev en extra krydda på en lyckad utflykt.

Den 18.7. var det dags att kontrollera Täbybaden. Skavlötens förkorena badstege bärgades, annars allt u.a.

HAMBURSUND nästa. Den tar vi för sig och går till nästa dyk närmast.

Det var den 1. sept. till Brännskär och en (f.d.) sailing lady, Margareta. Från sekelskiftet, men rätt välbevarad utan i aktern som ligger mot land. Tiit som var med berättade att berdlägningen istört är hel, och man hittar luckhål och spel och andra detaljer. Alltså en båt och inte bara en brädhög. Något bläsigt hade det varit, annars var det inget fel på vädret. Sikten var också fin, åtminstone för de första av de 7 som var med. Bra dyk enl. expertutlåtande (Tiit).

Hansen 3

MEDDELANDEN

Dyktfärd 15 september från Nynäshamn

Lördagen den 15 sept är det dags för dyktfärd under temat "SÄKERHET" i SthSDF:s regi. Skutan "Amalia" avgår kl 10.00 från Nynäshamn (Fiskarboden vid järnvägsstationen). Tåget går från Sth C kl 08:35 och är framme i Nynäshamn kl 9.41. Anmälan till Toomas Tamme, tfn dagtid 08-40 71 55, kvälltid 0766-518 81. Det kostar 20 kronor, tack!

Lörd. den 22.sept.: KLUBBDYK kl, 9 15 från Ankauddens brygga.

KONTAKTMAN CARSTEN 758 41 08

Onsd. den 26.sept.: KLUBBMÖTE i Ensta Krog.

Kl 19 00: motionsronda med bastu. Därefter (kl 20 00) bildvisning: Hamburgsundresan. Bland annat.

Planerat dyk: lörd. den 6. okt. med Jespers båt.

== HÖSTFEST ==



LÖRD. DEN. 27. OKT.
KL. 19 00

I ENEBY GÅRD.

FÖR PRISET KR. 75:-

ANMÄLNINGAR TILL INGRIID B. L. KARSTEN N-M.

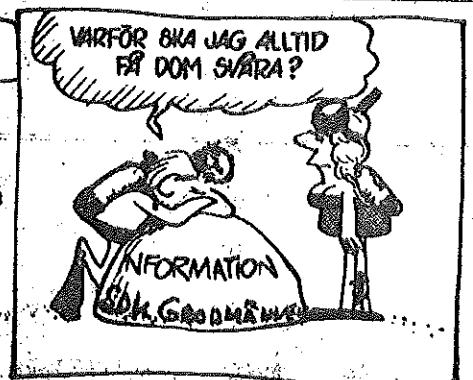
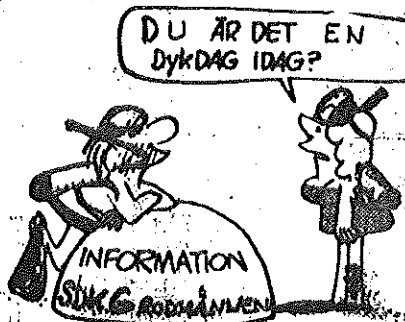
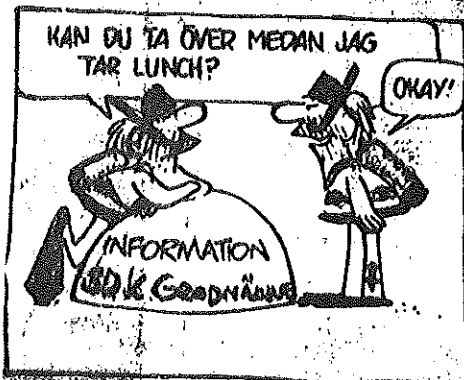
NY MEDLEM

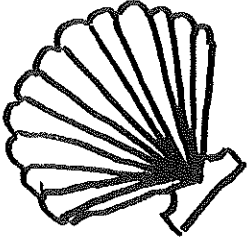
John Carlsson

Skogsvägen 22

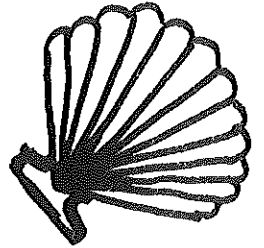
Tel.: 08-758 3148

183 30 TÄBY





HAMBURGSUND AUG. 79.



Gjerde inte hjärtat ett extra skutt, när bilen svängde från landsvägen, och Köpingdykarnas träslett lystet mot grönskan? Hur skulle det se ut där i år? Verandataket var lagat, och interiören hade fått en ansiktslyftning. Tyvärr var varken inomhusduscharna eller dte toaletterna färdigaän. Inte bastun heller. Vi kunde bara hoppas på torr väderlek - och blev bönharda för den delen. Kompressorn var färdig i bengtården ett par km. från bestället. Inga väsentliga förändringar alltså sen förra året, men arbeten pågick för att höja standarden till närmast lyxklass.

Den ena bilen efter den andra svängde in på gårdsplanen under denna lördag den 4. aug., och innan kvällen var vi 32 pers. 24 vuxna och 8 barn. 17 apparatdykande.- Plus hushandsfolkets 3 vuxna och 4 barn. Alla hittade ett nattläger inomhus, även om unga herrarna Gutzew och Ekholm föredrog vildmarksliv och satte upp ett tält tio meter från husknuten. Och vet ni vad? Under kvällen kröp det fram, att Ordföranden gift sig kvällen innan. Grattis, Beatrice och Besse!

Premiärdyket gjerdes på Vedhelmen i superbt väder. Sikten under vattnet var mindre bra. Besse och jag kravlade på sand betten nästan hela dyket och kom till det mera omväxlande klipplandskapet först på sluttampen. Lilla motorbåten sprang läck och förklarades sjöeduglig. Martin hämtade sin havskryssare till Hamburgsund och erbjöd kvinnor och barn skydd mot elementens närmanden. Dagen därpå skulle vi till Södra Syster: den bästa dykplatsen förra året. Därmed finns där inget utrymme för landaktiviteter, varför familjerna landsattes på Vedhelmen. Dykarna bytte om och åkte i full vundering till dykplatsen. Målarna hade målat färdigteck lämnat ön, men annars var det sig likt. Om den stannat hade den i alla fall blivit besvikna, för det blev inga avklädningsscener. Att ta av sig bara cyklopet lämnar alldeles för mycket kvar för fantasin. Tillbaka till köttgrytorna på Vedhelmen.

Tisdag. Nu hade fam. Mattsson åkt vidare på sin bröllopsresa. Vi åkte till Gåsön, varifrån dykarna vidarebefordrades till Kyrkogårdsön. Namnet låter kusligt, men vi satte aldrig en fot på land, utan hoppade i från båten och simmade utefter den branta klippväggen till en liten vik där båten väntade. Vädret var prima, och det var fullmånetid. Vi bestämde oss för ett nattdyk, men det mulnade till mot kvällen, och de flesta avstod. Bara Martin, Freddy och Kjell stod på sig och var för all del nöjda, när de kom tillbaka. Vi andra tröstade oss med att det nog inte varit sååå fantastiskt. Och dessutom hade vi ju fått se en älgke med två kalvar beta i bendens havre.

På onsdag åkte fam. Ekholm utrikes. Likaså Häken och jag. För att se oss omkring och proviantera. Ost och smör och fårepölse och utsökt nerskt mjöl från Kanada. Dykåret hade varit Långeskär. Där hade Annika och Ulf hämtat upp kamussler från de stora djupen. Jehan och Fredde hade sina hyss försig vid tältplatsen, och Jehan fick både tröjan och magen upprisade. Kvickt förvandlade Time sin bil till

ambulans, och Martin agerade farbror dokter tills den hittade en leg.läk. Dessbättre bedömde han skadan som en smärre sådan.

Nu kunde det stora kalaset ta sin början. Den traditionella Räkfesten. 12 kg. räker, hembakta batonger (de hemmavarande fruarna hade minnsann inte legat på latsidan) samt flaskor med varierande innehåll bars fram. Överskottskalorierna dansades bort efteråt. Martin dansade över verandaröcket och hamnade i kaprifelen nedanför, som till råga på allt är Bohusläns landskapsblomma. Det var inte mycket kvar av natten när festen var slut, så det gällde att vila effektivt.

För dagen efter skulle vi till Väderöarna. Det stannade vid ett tappert försök, ty blåsten var för svår. Den tungt lastade tellaren plöjde igenom vågorna, och det går ju inte, när man inte har så mycket som ett paraply att sätta emot vattenmassorna. Den hann ta in ett par ordentliga brottsjöar innan den vände om. Vi sökte lä inenskärs och kastade ankar så småningom vid Fårön: ett övergivet stenbrott med gott om hallen, vilka Håkan och jag åt upp. Och gott om ålar fanns det vid Vrakhelmen där vi dök. Uffe S. jagade upp ett etal av dem från sina gömställen bland tången. Pertti och Tine hade tagit sig över till Brändöhelmen och hade hittat ett riktigt kalasställe. Perttis regulator trilskades och han gav uttryck åt sin ilska med ett "PERKELE" på en skrivskiva, som en del bär på sig just för att kunna uttrycka sig mera nyanserat under vattnet. - På kvällen hade vi storfrämmande. Skam att sägandes har jag alldeles tappat bort hans namn och titlar och befattningar: i varje fall en VIP i marinbiologi. Vi fick veta, att det finns kerallrev i våra vatten, fastän på flera hundra meters djup, t.ex. Han visade diabilder och svarade på frågor. En givande aften. - Förresten hade Annika redan ställt ett helt litet JV-bibliotek till vårt förfogande för att vi skulle kunna vidga vårt marina vetande.

Redan fredag. Sista dykedagen. Vi åkte till Långeskär, för tillfället befordrat av dykare från ack Värveland du sköna. Här hade Annika och Ulf hittat sina kammussler. Nu skulle det vara min tur att äntligen få se dem i sitt rätta element. Men vi kom till fel ställe. Bergväggen fortsatte bara längre och längre ner. och vi kom inte ens till betten. Mycket bägarkerall såg vi däremot, och det var vad Annika hade varit ute efter - utan att hitta någon. Kammusslerna hade Tine hittat. Olikt falla ödets letter. Å andra sidan var det bra, att Tine hade någonting att visa upp, ty hans dotter hade kommit på besök med ett helt handbolls lag. Oj, vad den var imponerad.

Lördag morgon vaknade vi till regnets plaskande, och ingen hördes sucka att "tänk om man kunde stanna en dag till". Vityckte nästan synd om nykowlingarna, som skulle ut i det blöta, - trots att den hållit oss vakna halva natten med sitt stojande. Skall vi säga " Tack och på återseende " till Köpingklubben. I beundran för deras ideoget.

Och kom på klubbmötet den 26. sept., så får ni höra mera och se diabilder från resan. Både UV och ÖV.

Håkan

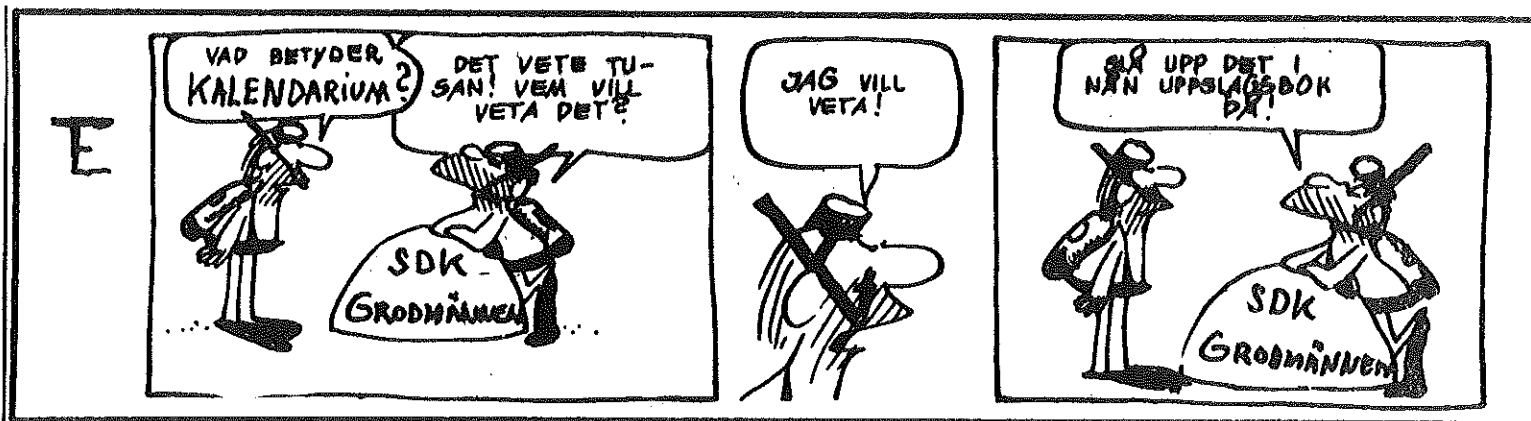
KALENDARIUM

	TID	AKTIVITET	KONTAKTMAN	
	13 september	Styrelsemöte	Ulf S	0758/17677
OBS	22 september	Dyk med torpedbåten	Carsten	7584108
		från Ankarudden 9.15		
OBS	26 september	Klubbmöte Ensta Krog	Bosse	7718838
	3 oktober	Styrelsemöte	"	" BILDAFTON
	6 oktober	Planerat dyk med Jespers skuta	Jesper	7611480
			Bosse	7718838
OBS	27 oktober	Höstfest på Eneby Gård	Ingrid	421872 OBS
	15 november	Styrelsemöte	Helena	376425
	16 december	Planerat Luciadyk	Timo	0762/22077
	9 januari -80	Styrelsemöte	Bosse	7718838
	8 februari	Arsmöte och årsfest	Bosse	7718838

Utöver ovanstående så tillkommer ett antal klubbmöten på Ensta Krog, andra landaktiviteter samt förhoppningsvis flera klubbdyk. Håll ögonen öppna för kommande Grodblad och lösa lappar!!!

Som du ser finns det utrymme för flera aktiviteter under hösten. Har du någon ide eller uppslag till en aktivitet så hör av dig till någon i styrelsen.

Bosse



GLÖM FÖR ALL DEL INTE VÅR EGEN TRÄNINGSTID I TIBBLEBADET

SÖNDAGAR 07.45 - 08.45

PRÖVA NÅGOT NYTT
MOTIONERA MERA!



Stockholms Sportdykarförbunds baddtider vecka 36 - 51, 1979 och vecka 2 - 19, 1980

Västertorpsbadet, fr o m 4 sep
Tisdagar 21.00 - 22.30

Tävling i hela badet

Farstabadet, fr o m 7 sep
Fredagar 19.00 - 22.00

Ungdom
Fensimning

Åkeshovsbadet, fr o m 7 sep
Fredagar 21.00 - 22.30

Utbildning 1 - 2 banor
Allmänt bad
Utbildning 1 - 2 banor

Västertorpsbadet, fr o m 6 sep
Torsdagar 20.00 - 22.30

Ungdomsverksamhet 20.00 - 21.00 i hela badet
Som i Åkeshovsbadet 21.00 - 22.30

Forsgrénas badet, fr o m 7 sep
Fredagar 20.00 - 22.30

UV-rugby i hela badet

GIH-badet, fr o m 9 sep
Söndagar 08.00 - 10.00

Av DSDDC planerad aktivitet för sportdykare med familjer

DSDDC:s temaaktivitet 9 och 16 sept kommer att vara undervattensorientering.
GIH-badet kommer att ha ett inläpp kl 08.00 - 08.15 på söndagar.
Höstens program kommer att sändas ut till klubbarna och finnas på GIH-badet.

Pröva på Natt-UV-Orientering vid Åkersberga. Lördag kväll den 22 september

Vi är några i Grisslehamns SK och Åkersberga SDK som på försök vill arrangera en tränings-tävling i nattorientering. Sedan flera år har finnarna mästerskapstävlingar i nattorientering och hur det går till kan du läsa om i Sportdykaren nr 6/78 sidorna 30-31. Den enda orienteringsutrustning du behöver medföra är en vanlig Silva linjalkompass. Cyalume lysstavar finns på platsen. Och platsen blir bastun vid Domaruddens friluftsgård, 7 km norr, Åkersberga. Den sammanlagda banlängden blir ca 270 m fördelad på 5 korta delsträckor. Det finns även en träningssträcka på 40 m där du kan prova på före kl 19.00. För utförlig tävlingsbeskrivning anmäl intresse till Arne Borlin, Vindragarvägen 4, 5 tr, 117 40 STHLM. Telefon 08 - 68 36 24, senaste anmälningssdag 14 september.

TILL SALU!

UNISUIT RÖD 48-50 KOMPLETT

PRIS 2.400:- TEL 08-42523 LENNART ROSELL.

UNISUIT RÖD 48-50 KOPPLING, FENOR,
FENHÅLLARE 1.800:- TEL. 08-778 0700

ROLAND CLASSON.

Hesse Mattsson
kostar 200 000

VIKING SPORT

MADE IN NORWAY.

Efter vår teppenvecka i Hasburgsund skildes vi sista tregna på lördags morgonen efter en natt utan sömn, beroende på en frankomst-fest av Skin-divers, som tog över efter oss.

Min familj och jag gjorde en rundtur för att fördriva dagen. På kvällen väntade nämligen en havskräfts-fest i Bevallstrand, hos be-kanta.

När vi kom till Lysekil infann sig ett skyfall som varade i tre timmar. Vad gör man i Lysekil där man inte hittar och regnet står som spön i backen? Man springer inte i affärer som hustrun tänkt, utan av en händelse kommer man till Nerra hamnen där Dykprodukter har sitt tillhåll. Man öppnar bildörren, tar två steg och så är man i butiken.

Drande ögen ser på oss när vi kommer in. Hur kom ni in så där terra? Jag pekar på bilen som är halvvägs inne i affären.

Mina funderingar på att övergå till terrdräkt tilltar allt eftersom kylan sakta men säkert driver mig ur våtdräkten.

Butikebiträdena, en flicka och två pojkar, håller just på med en gedigen systemneta. Systemet stänger en två timmar. Gett en tid alltså.

På affischer och hyllor finns den norska Viking-sporten och jag börjar fråga och titta närmare på dräkten med tillbehör. "Varför inte prova nu när du ändå är här?" föreslår den "För inte kan ni gå ut nu!" Vattnet står en halvmeter högt därute. Jag nickar. Här inne är det ju i alla fall varmt och torrt. Hustrun nickar också medhållande och av åker allt utom karlsongerna. Flickan som just skriver ner sex Smirnoff på systemnetan höjer ögenbrynen.

Det är det hela igång. Först ett gråvitt underställ med lösa socker som påminner om kristidens filt försätt med kardborrlås. Praktiskt tycker jag tills jag andas in första gången. Raatch!! Låset öppnar sig igen. Viasserligen liknar mitt bröst mer en anjevis en än kropps-piggares. Nåja men kanske berer det på ovanan.

Sedan tas en svart Viking sport ur hyllan. Den ser vettig ut på ut-sidan och har rejäla stövlar. Så kliver jag i mycket lätt genom hålet från axel till axel. Värmen kommer smygande. Försäljaren beskriver den ställbara utloppsventilen. Den verkar småtrevlig. "Inloppsventilen har förbättrats. Den ger mer luft nu än tidigare." säger försäljaren. "Den är lite knepig att känna med handskar."

Jaha, så var det huvan. Den är lite svår i början." säger han. "Håll så och så och sedan är det bara att dra." Sagt och gjort, efter fem misslyckade försök förklarar han att vi måste ha talk. Svetten sipprar nu i strida strömmar. Talk i huvan och nya försök. Den här gången kommer jag in ända till pannan, men sedan är det stopp. Huvudet sitter som i ett skruvstöd.

Nu blandar sig tjejen i leken. "Mer talk och dra av bara H:E!" förklarar hon samtidigt som hon drar i huvan så pass att örenen håller på att släppa. "Du måste vara evanligt tjockskallig!" Nr 57 försöker jag säga men förgäves. "Mer talk!!" vrålar alla tre. Då går betten ur talkburken. Nu ser vi ut som mjölnare allihop.

Charterplanet var på väg från Oslo till Kanarieöarna. Plötsligt kommer piloten instörtande bland passagerarna. Han var oilig och smutsig och han såg helvild ut. Han höll en skiffnyckel i näven, stirrade på passagerarna och skrek:

— Är det någon här inne som sitter och säger på-dum, på-dum, på-dum hela tiden?!

— Lilla Lisa, jag vill inte att du ska komma hem gravid.

— Men snälla du, jag är inte gravid.

— Nä, men du är inte hemma ännu...

★

En norsk flygkapten ska just till att landa på Forne-bys flygplats i Oslo. Kap-tenen får detta råd från flygledaren:

— Det är ett sånt förskräckligt oväder här i Oslo. Det snöar och regnar så. Det är viktigt att ni bromsar med detsamma när ni kommer ner på landningsbanan och reverserar alla motorerna, så att ni stannar så fort som möjligt.

Kaptenen landar och sätter ner hjulen, alldeles i kanten på landningsbanan och bromsar av allt han är värd. Han torkar sig i pannan och öppnar vänstra sidorutan och tittar ut:

— Det var den kortaste landningsbanan jag har sett på många flygfält.

Andre piloten öppnar sitt fönster och säger:

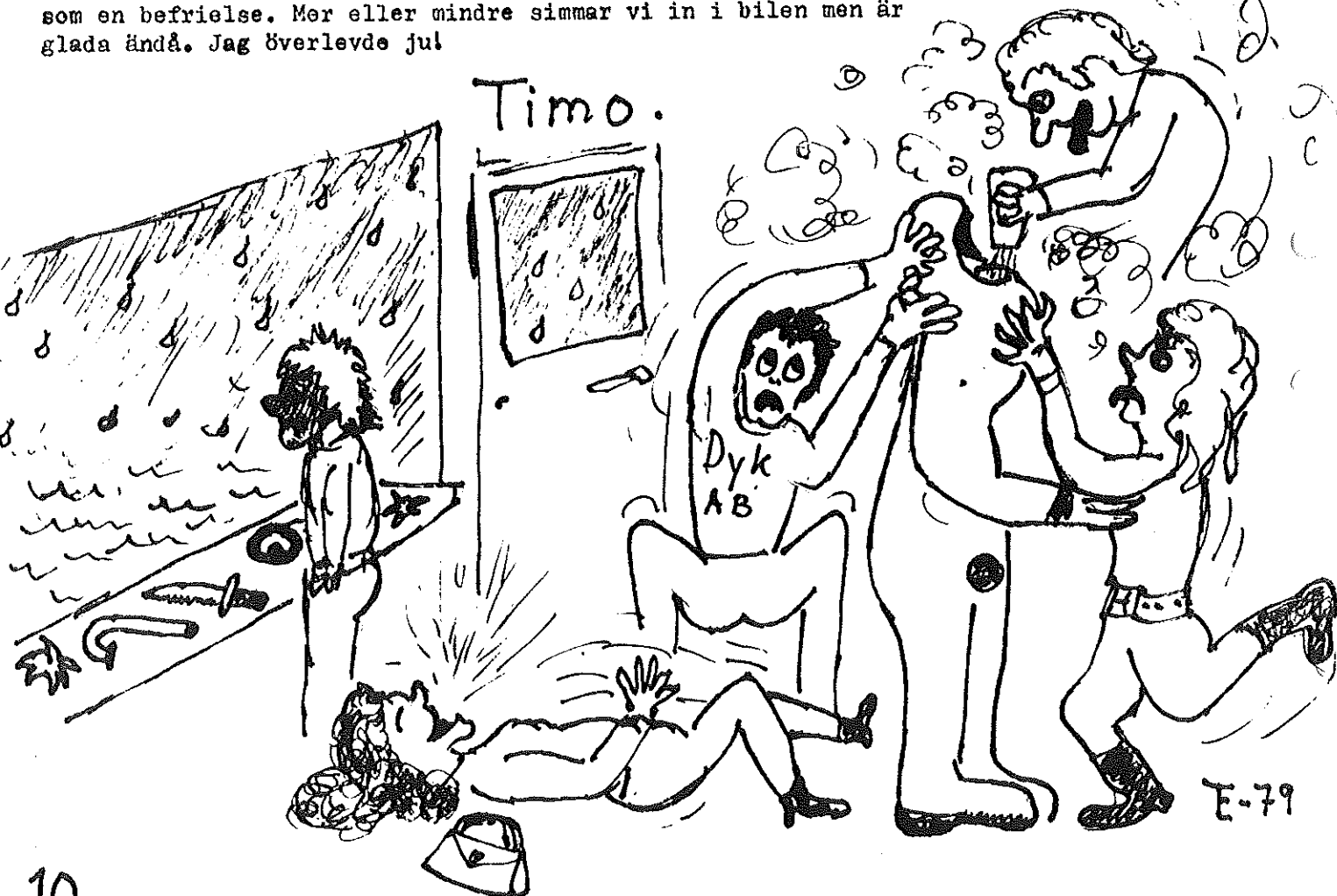
— Men den är åtta kilo-meter bred...

I sista försöket kommer jag nästan i. Allt är svart, ser inget, hör inget, stöpp mitt i halstätningen och ingen luft. Paniken kommer smygande och jag ser tidningsrubrikerna: DYKARE KVÄVD I NORSK HALS-TÄTNING.

Med mina sista krafter kommer jag loss. Öronen tror jag blev kvar på golvet. Då ser jag hustrun vrida sig på golvet av skratt. Sonen står med ryggen till och skäms oerhört. De tre i affären ser apatiska ut. "Vi har aldrig varit med om maken!" utbrister dom på en gång. "Får jag försöka?" frågar proffset. "Tack och lov!" stönar jag och kryper ut.

Märkbart nervös och med darrande händer kommer han efter många försök äntligen i eländet. "Så där ja," säger han "det gick i alla fall. Men för min egen del så brukar jag skära av huvan och ersätta den med en lös plus en våthuva. Här är tillbehören." Han hämtar en halsring av plast och en metallring med skruv. Det påminner om verktygen som används i spanska dödsstraffet. "Och här har vi pissventilen." förklarar han och vrider upp ett litet käckt runt lock på lämpligt ställe. "Men flickorna då?" undrar jag. "Dom får hålla sig." blev svaret. "Nää tack! Jag tror det får vara." säger jag och är innerligt tacksam att man inte står med en nyköpt norsk torrdräkt ihop med er andra på ett dyk. Å andra sidan missade ni ett gott skratt.

"Herre gud!" stönar tjejen. "Systemet har stängt nu!" Jag ser deras tilltänkta fest försvinna med vingar och deras bil har just drunknat i regnet. Med sorgsna ögon ser de på mig. Drypande av svett kraffsar jag ihop mina tillhörigheter. "Så det blir ingen affär då?" undrar basen med en tår i ögonvrån. "Det är faktiskt första gången det misslyckats." tillägger han. "Nej tack." svarar jag och tackar för deras intresse, stapplar ut i skyfallet och känner svalkan som en befrielse. Mer eller mindre simmar vi in i bilen men är glada ändå. Jag överlevde jul



DU SPAR VÄL GROD- BLADET? I PÄRM ELLER HUR!

STADGAR

för

Sportdykarklubben GRODMÄNNEN

(initialer: Gm)


SDK GRODMÄNNEN

Antagna den 26 maj 1972


Fastställda av styrelsen den 26 maj 1972

Reviderade vid ordinarie årsmöte den 7 februari 1976


Timo Ekholm
Ordförande


Bo Mattsson
Sekreterare

Reviderade vid årsmötet den 2 februari 1979


Bo Mattsson
Ordförande

Bo Mattsson ordförande

Ulf Jansson sekreterare

STADGAR FÖR SDK GRODMÄNNEN

Sportdykarklubben Grodmännen, stiftad den 1 mars 1972, har till ändamål att, genom utövning av sportdykning och friluftsliv, verka för höjande av medlemmarnas dykruktin och respekt för den marina miljön samt främja gott kamratskap.

Medlemskap §1

Medlem inväljes av styrelsen efter därom gjord skriftlig ansökan.

Hel familj kan inväljas som medlemmar.

Endast apparatdykare med Nordiskt Sportdykarbevis eller motsvarande kompetens kan inväljas som apparatdykande medlem.

Annan dykinresserad person kan inväljas som övrig medlem.

Genom beslut å ordinarie möte kan förtjänstfull person kallas till hedersmedlem.

§2

Medlem som vill utträda ur Grodmännen gör anmälan därom till styrelsen och är därmed omedelbart skild från Gm. Eventuellt förfallna skulder erlägges enligt styrelsens bestämmande.

§3

Medlem som icke erlagt stadg årsavgift eller brutit mot dessa stadgar eller gällande lagar och förordningar kan av styrelsen uteslutas ur Gm. Erlagda avgifter återbetalas ej.

Frågan om uteslutning av medlem får icke avgöras förrän medlemmen beretts tillfälle att yttra sig i frågan.

Medlemsavgifter och medlemskort §4

Medlem erlägger årsavgift vilken fastställs å ordinarie årsmöte och skall inbetalas före den 10 januari.

I årsavgiften ingår kollektiv dykförsäkring och SSDF:s avgifter.

Hedersmedlem är befriad från avgifter.

Medlemskort får inte utlånas eller överlåtas.

Deltagande i tävlingar och uppvisningar mm §5

Medlem får inte utan styrelsens medgivande representera Gm.

Styrelsen §6

Gm:s angelägenheter handhas av en styrelse bestående av ordförande och 8 leda-

möter.
 Avgår styrelseledamot före mandattidens utgång äger styrelsen rätt kalla ny led-
 mot bland röstberättigade medlemmar.
 Årsmötet utses ordförande, vice ordförande, sekreterare, kassör, materialför-
 valtare, klubbmästare, dykplanerare och två ledamöter bland röstberättigade
 medlemmar.

§7
 Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden och är beslutsmässig då minst
 fyra ledamöter är närvarande.

§8
 Ordföranden är Gm:s officiella representant, leder styrelsens förhandlingar och
 övervakar dessa stadgars efterlevnad. I ordförandens frånvaro träder vice
 ordföranden i hans ställe.
 I övrigt fördelas arbetsuppgifterna bland styrelsens ledamöter enligt styrel-
 sens bestämmande, varvid dock - om icke särskilda skäl för avvikelser föreligger -
 nedan angivna åligganden bör tillkomma sekreteraren, kassören, materialförval-
 taren och klubbmästaren, nämligen:
 Sekreteraren:
 att föra och förvara protokoll över styrelsen sammanträden
 att registrera och förvara inkommande skrivelser
 att om ordföranden icke annorlunda bestämmer, underteckna alla utgående
 skrivelser och förvara kopior av dessa
 samt
 att upprätta förslag till styrelsens årsberättelse.

Kassören:
 att uppbära alla avgifter (anslag) till och verkställa alla utbetalningar för
 Gm, dock skall utbetalningar vara godkända av styrelsen
 att föra fullständig kassabok över Gm:s räkenskaper
 att föra medlemsmatrikel och inventarieförteckning, i vilken även införas av
 Gm förvärvade priser
 att om styrelsen inta annorlunda bestämmer, förvara ovannämnda priser
 att ansluta samtliga dykande medlemmar till kollektiv dykförsäkring
 samt
 att till betryggande belopp försäkra Gm:s tillhörigheter

Materialförvaltaren:
 att omhänderta all material och svara för att densamma är i brukbart skick
 att vid behov inför styrelsen framlägga förslag till avskrivning och nyanskaff-
 ning av material

samt
 att biträda kassören vid upprättandet och förandet av inventarieförteckning
 Klubbmästaren:
 att inköpa, förvara, transportera och försälja kuranta varor vid klubbens
 aktiviteter enligt styrelsens bestämmande
 att vid årets slut lämna fullständig redovisning till kassören

§9
 Styrelsens ledamöter är gemensamt ansvariga för sin förvaltning.

Möten
 §10
 Med Gm hålles:
 dels ordinarie årsmöte i februari månad
 dels extra möten när så erfordras.
 Tidpunkt och plats för mötena bestämmas av styrelsen under iakttagande att
 kallelse till ordinarie årsmöte skall utsändas senast 14 dagar före mötet.

§11
 Röst rätt tillkommer:
 person som erlagt förfallna avgifter och som under året uppnår en ålder av lägst
 15 år.

Rösträtt får ej utövas med fullmakt, utom för egen familjemedlem.
 Icke röstberättigad medlem har yttranderätt men icke förslagsrätt.

§12
 Mötet är beslutsmässigt med det antal medlemmar som är närvarande.

§13
 Vid ordinarie årsmöte förekommer följande ärenden:
 1. Fråga om mötets behöriga utlysande
 2. Val av a) ordförande, b) sekreterare för mötet
 3. Val av två justeringsmän (tillika rösträknare) att jämte mötets ordförande
 justera protokollet
 4. Styrelsens berättelser
 5. Revisorns berättelse
 6. Fråga om ansvarsfrihet för avgående styrelsen för den tid som revisionen avser
 7. Val av

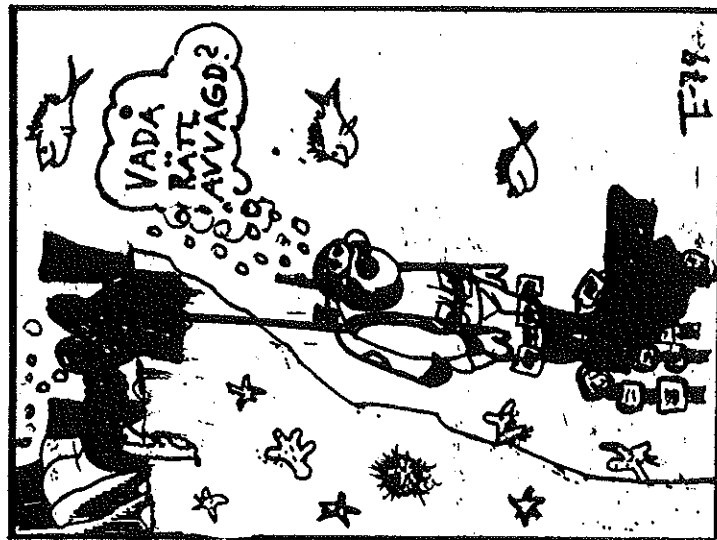
a) Gm:s ordförande, tillika styrelsen ordförande, för en tid av ett år
 b) Gm:s vice ordförande, sekreterare, kassör, materialförvaltare, klubb-
 mästare, dykledare samt två ledamöter för en tid av ett år
 c) revisor och revisorsuppleant för en tid av ett år; i detta val får

Stadsfrågor
§19

Beslut om upplösning av Gm skall innehålla föreskrift om användningen av Gm:s tillgångar för bestämt, idrottsfrämjande ändamål och skall omedelbart delgivas SSSF medelst bestyrkta avskrifter av styrelsens och årsmötets protokoll i ärendet, åtföljda av revisionsberättelse jämte balans samt vinst- och förlusträkningar.

§20

Ordföranden och sekreteraren är ansvariga för att dessa stadgar vid behov finns tillgängliga för klubbens medlemmar.



Det nygifna paret sitter på restaurangen, hoptmästaren kommer med matsedel.
— Vad vill du helst ha? undrar den nybitne äktamannen.
— Men älskling, svarar hon leende, det vet du väl.
— Visst vet jag det, älskling, men vi måste ju också äta lite dessemellan!

Dyrare lära vattendykare

□□ På Steg för steg sidorna i Brandförsvär 4/78 redovisade vi Statens brandnämndes utsländan i vissa frågor angående brandförsvarets vattendykartjänst. Efter överläggningar med Arbetsarkivstyrelsen hade Statens brandnämnd bl a funnit att grundutbildning (oavsett max dykdjup) utgörs av Maritima bärgningsdykartkurs.

Den här bärgningsdykartkurs omfattar cirka sex veckor. Två veckor vid Karlskrona Örtögsskolor och fyra veckor vid Marinens dykarskola i Skredsvik på Västkusten.

Marinen har tidigare i hög grad subventionerat utbildningen och kursavgiften har varit synnerligen blygsam. Mot bakgrund av försvarets besvärliga ekonomi är man numera ute efter att få kostnadsräkning och de brandförsvär som haft elever på utbildningen 1978 kan förvänta sig räkningar på utbildningsordningen 8-10 000 kronor per elev.

För utbildningen våren 1979 har örlogskapten Molin vid Marinens skolor räknat fram en preliminär kursavgift på 12 000 kronor. Till detta belopp skall man i de flesta fall lägga rese- och matkostnader på ca 6-7 000 kronor samt lönekostnader.

Kanske är tiden mogen att ta fram en särskild utbildning för brandförsvärs vattendykare vilken är anpassad till de specifika arbetsuppgifterna. □

BRANDFÖRSVÄR 1/78

styrelsens ledamöter icke deltaga
d) två valberedare och två suppleanter till dessa för en tid av ett år
8 Förslag, som väckts av styrelsen eller inlämnats till styrelsen av röstberättigad medlem minst 14 (förslag om stadgeändring eller upplösning av Gm minst 30) dagar före mötet

Verksamhets- samt räkenskapsår samt revision

§14

Verksamhetsåret omfattar tiden från ordinarie årsmöte till och med närmast följande ordinarie årsmöte.
Räkenskapsåret omfattar tiden 1 januari - 31 december.
Räkenskaperna jämte styrelseprotokoll, medlemsmatrikel, inventarieförteckning mm tillhandahålls revisorn senast 30 dagar före ordinarie årsmöte.

§15

Revisorn åligger att granska styrelsens förvaltning och räkenskaper under det sistförflutna räkenskapsåret samt att till styrelsen överlämna revisionsberättelse senast 14 dagar före ordinarie årsmöte.

Beslut

§16

Beslut fattas med acklamation eller avgöres genom votering (öppen eller sluten).
Vid votering bestämmes utgången - utom i fråga som anges i §18 - genom enkel majoritet.
Omvid öppen votering, som icke avser val, uppstår lika röstetal, skall det förslag gälla som biträdes av mötets ordförande. Vid val och sluten omröstning skall i händelse av lika röstetal lotten avgöra.
Alla beslut bekräftas med klubbslag.

§17

Beslut i fråga om ekonomisk natur får icke fattas om frågan icke varit upptagen i föredragningslistan för vederbörligt möte.

§18

Förslag om ändring av dessa stadgar eller om Gm:s upplösning får endast vid ordinarie årsmöte upptagas till avgörande. För godkännande av dylika förslag erfordras beslut av minst 2/3 av vid mötet närvarande röstberättigade medlemmar.

	AD=APPARATDYKARE SD=SNORKEI DYKARE	FA=FAMILJEHJEM BA=BARN						
12								
14								
16	NAMN	GATUADRESS	PNR	POSTADRESS	RIKTR	TEL.NR	MEDLEM	AR
	AHLGREN TOMMY	BERGENG 43.NB	163 35	SPANGA		751 08 02	AD	1975
	ALASALMI MAUD	KUNGSBOLMSSTR 181	112 48	STOCKHOLM		54 86 32	SD	1978
	ALTEGREN ERIK	TINGSV 11,BTR	145 56	NORSBORG	0753	823 93	AD	1976
	ANDERSEN ELINA	BOX 86	183 21	TÄBY	0762	352 91	AD	1970
	AUER GERT	WTBOMSV 12	171 60	SOLNA		27 80 88	AD	1979
	BERGQVIST INGRID	GOTLANDSGAT 56	116 65	STHLM		42 18 72	AD	1978
	BERGSTRÖM KENT						AD	1978
	BERGQVIST GUNNAR	SKRAKV 75	184 00	ÅKERBERGA	0764	654 10	AD	1977
	WINNBERG ANKI						FA	1977
	BLOM TOMMY	BLOCKV 9	183 40	TÄBY		758 72 09	AD	1978
	BJÖRKMAN HAKAN	BYLEGARDSV 31	183 42	TÄBY	0762	119 60	AD	1973
	CANEL CARLOS	FLINTV 2	183 40	TÄBY		758 78 13	SD	1978
	DAHLBOM MARTIN	GREVGAT 21, 2TR 66	14 53	STOCKHOLM		67 20 95	AD	1973
	DAHMBERG SVEN	GUMSHORNSG.6 3 TR	114 60	STOCKHOLM		60 77 64	AD	1974
	EKHOLM TIMO	ROSENLIUNDSV 17	186 00	VALLENTUNA	0762	220 77	AD	1973
	EKHOLM ULLA						FA	1976
	EKHOLM FREDRIK						FA	1975
	FRKHEDEN ANN-CHRISTIN	WOLLMAR YXKILISGAT 40	116 50	STOCKHOLM		68 40 39	SD	1978
	FRICK RONNIE	ESKADERV 28 6TR	183 54	TÄBY		756 57 61	AD	1970
	GUTZKOW PER	LUNDBYV 8	186 00	VALLENTUNA	0762	270 88	AD	1979
	GUTZKOW ANN-KRISTIN						FA	1979
	HANSSON KJELL	SOLLENTUNAV 70	191 04	SOLLENTUNA		35 03 23	AD	1977
	HILDEN SVEN-ARNE	KRYSSHAMMARV 2, BTR	171 57	SOLNA		82 79 83	AD	1977
	HILTON SYLVIA						AD	1977
	JULIN ANNTKA						BA	1977
	JANSSON ULF	ANDEBODAV 129	175 43	JÄRFALLA	0758	393 02	AD	1974
	SYLVEN-JANSSON ANNIKA						AD	1974
	JOHANSSON ARNE	MARBÄCKAV 6	135 00	TYRESÖ		712 22 84	AD	1975
	JOHNSON STELLAN	LJUSKÄRRSV 21	135 00	SALTSJUBADEN		717 06 03	AD	1975
	KARLSSON LARS	STKV 30, 5TR	135 00	TYRESÖ		712 58 24	AD	1974
	KUUKANKORPI HELENA	FACK 4010	161 04	BROMMA		37 64 25	AD	1976
	LIND LOTTA	TIMOTEJV 11-128	191 77	SOLLENTUNA		754 18 83	AD	1975
	LINDEVALL ULF	STIGTOHTAV 5	125 40	ÄLVSJÖ		99 56 34	AD	1977
	LINDVALL ULLA						FA	1977
	LÖW RICKE	SÄGGV 16	135 00	TYRESÖ		712 88 94	AD	1974
	MATSSON BO	BARYTONV. 5	142 00	TRÅNGSUND		771 88 38	AD	1974
	MATTISSON HANS	IDROTTSV 10, 3TR	185 00	VAXHOLM	0764	320 65	AD	1975
	NIEDERMAN-MÖLLER CARSTEN	IDROTTSV 10 A	182 46	ENERBYBERG		758 41 08	AD	1976
	N-MÖLLER KARTIN						FA	1977
	MÖLLER MICHAEL						BA	1977
	MÖLLER LOTTA						BA	1977
	ROLKER GURAN	NÄSBYDALSV 16, 12TR	183 31	TÄBY		758 98 76	SD	1977
	ROLKER ANN-SOPHIE						SD	1977
	ROSELI LENNART/O	WESTLUND ERSTA GAT 20,3TR	116 36	STOCKHOLM		42 52 32	AD	1974
	WESTLUND YVONNE						FA	1978
	SAMUELSSON ANDERS	SKARPHANOSV 9	183 41	TÄBY		758 52 07	AD	1978
	SAMUELSSON RÜNE						SD	1979
	SEGERBÄCK DAN	BRINDTORPSV 13,9TR	183 32	TÄBY		758 74 18	AD	1979
	HORNDALE INGA						FA	1979
	SCHADNER GERHARD	BIRGER JÄRLSGAT 120 C	114 20	STOCKHOLM		15 49 72	AD	1974
	SKOGBRYDH JESPER	NYBROKROKEN 9	163 70	SPANGA		761 14 80	AD	1975
	KÄRSJÖ INGRID						FA	1977
	STRÖM PETER	NORRGÅRDEN 24, 2TR	186 00	VALLENTUNA	0762	291 48	AD	1978
	STAHLBOM BJÖRN	SKUNDBÄLSHÖV 38	123 53	FARSTA		61 05 80	AD	1974
	SVENSSON ULF	UASAV 111, 1TR	173 32	JÄRFALLA	0758	176 77	AD	1974
	NISES DORIS						FA	1979
	TAMME TIIT	BRÅKSKEPPSV 20	183 63	TÄBY		756 82 23	AD	1978
	TAMME RUMIIS						FA	1978
	TAMME MARIA						BA	1977
	TAMME MIKAEL						BA	1978
	THÖRNVIK STIG	BRINDTORPSV 7, 3TR	183 32	TÄBY		756 08 56	AD	1978
	TOTH MIKAEL	TEGELV 1	183 40	TÄBY		756 29 45	AD	1978
	TYLLI JAN-ERIK	NORRGÅRDEN 13	186 00	VALLENTUNA	0762	296 68	AD	1978
	TYLLI KRISTINA						FA	1979
	VIDEGREN PER	FÖRNHÄNNEV 13	186 00	VALLENTUNA	0762	293 28	AD	1978
	VIDEGREN GUN						FA	1978
	VUOKKO PERTTI	ARRENDEV 67	183 38	TÄBY		768 65 58	AD	1978
	VUOKKO SEIJA						FA	1978
	WZVEHER JAN	HÄGERNÄSV 8	183 62	TÄBY		756 75 09	AD	1975
	WÄBERG ROLF	GARVARG 2 D	112 21	STOCKHOLM		54 54 84	AD	1976

OSDK:s HOVENÄSET. 7-9/9-79

Så var det dags igen, efter två års bortavaro från havsdjupen bortsett från några uppbyggliga badrens förstäss. Klockan 2 på fredag eftermiddag landade Björns SAAB-turbo på gatan utanför och det var bara att lasta in sej själv och grejorna, spänna säkerhetsbältet och njuta av en behaglig resa till Hovenäset.

Väl framme möttes vi av det vanliga Grodmännen-gänget och tre dykare från värdklubben Örebro SOK Till att börja med var det väldigt lugnt och tyst, men det berodde mest på att Timo inte hade anlänt än. Vid halv ett hade även Pertis SAAB landat och Grodmännen kunde mönstra in inte mindre än 11 dykare och en protokollförare.

På lördagmorgonen var alla ivriga på att komma iväg så redan en halvtimme före utsatt tid krokade vi loss oss från bryggan och satte kursen mot Trillingarna. Efter den sed-

vanliga brottningsmatchen med våtdräkten var det dags att ta sej vatten över huvudet igen. Perti och jag gav oss snabbt iväg och snart hade vi lyckats åstadkomma en ordentlig midja på våra tuber. Då hade det visserligen gått 69 minuter enligt protokollet, men vi hade hållt oss på grunt vatten (14 m) så någon fara för överskridna tider var det inte. Upplevelsen under dyket var fint, utan några större sensationer, ett normalt västkustdyk med andra ord. På eftermiddagen behagade vädergudarna släppa vatten på oss uppifrån, så efter en kort betänketid bestämde vi oss för att göra nästa dyk först

sen solen hade gått ner. Efter en stunds tveksamma studier på eftermiddagen och en välsmakande middag var det dags att glädja sin kropp med den sköna känslan av att få krypa in i en saltvattensdränkt våtdräkt. Vid halv-åtta-tiden hade alla klätt sej i sina aftonkläder och medbringande sina välfyllda flaskor bar det av till Buröarna där vi skulle bjuda vattendjuren till en lustig dans. Bäst i stöten den här kvällen var Timo som raggade upp en torsk, som blev så intresserad att hon följde med Timo hem. Håkan var också i stöten och fick slag på en spätta. I brist på motorcyklar följde hon med på en tur i motorbåten, fast det blev kanske inte så roligt som hon hade tänkt sej. Själv gjorde jag



VÄMLINGEN VISAR TÄNDERNA.



ett lugnt dyk eftersom vi hade oturen att komma iväg sist. På grund av detta var det ganska grumligt i vattnet, men det fanns väldigt mycket att se i alla fall. Bland annat såg vi en ål, som när vi lyste honom i vitögat föredrog att simma iväg baklänges. Kvällen var annars helt fantastisk med otroligt mycket mareld, så man kunde faktiskt nästan se under vattnet med bara marelden som ljuskälla. Så småningom då vi hade tömt våra flaskor kröp vi iland på alla fyra, för det var plötsligt alldeles omöjligt att gå iland utan att trilla omkull. Väl tillbaka vid Hovenäset intog de flesta av oss bastun som påpassligt hade kopplats på innan vi gav oss iväg. Avslutnings-

vis den här minnesvärda aftonen plockade vi fram några kilo räkor, som under dagen hade inhandlats i Kungshamn. En trevlig avslutning på en toppenfin dykdag.

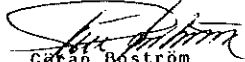
På söndagmorgonen hade vi bestämt oss för att ta en titt på de berömda grottorna vid Vömlingen, men när vi i måttlig vind hade åkt igenom Smögen och kommit fram till grottorna visade det sej att havsguden inte alls var på humör utan han blåste vattnet långt upp på land så skummet rök runt klippsidan, så det var bara att packa ihop och flytta sej till läsidan av ön. Här var det i och för sej inte mycket sämre, för vi hittade en grotta här också, visserligen inte så stor men dock en grotta. Dessutom hittade vi två humstrar och en stor krabba. Timo, som jag dök tillsammans med tog sej en fajt med båda humstrarna, men krabban kom han inte åt för han hade gömt sej bakom ett klippblock. Efter trekvart var flaskorna slut igen, så det var bara att krypa upp på klippan och lägga sej i solen och avnjuta kaffe och mackor. Säj den lycka som består, när man har det som bäst blir det plötsligt dags att packa ihop för att återvända till staden. Efter en fin båtresa, snabbpackning, städning och betalning var det bara att kasta sej i Turbon igen och ge järnet mot civilisationen igen. Som helhet en jättelyckad helg med tre fina dyk. Synd bara att det är så långt till västkusten annars skulle man kunna åka oftare. Slutligen vill jag bara framföra ett jättetack till Inga-Britt, Hasse och Håkan, som var våra värdar den här minnesrika helgen. Hoppas att vi kan komma tillbaka snart igen.

Spridda minnen från en helg då
jag var på trycket mest hela tiden

Roffe

Dykolycksfall!

Som framgår av detta PM kan det hända saker och ting i samband med dykning som man inte räknat med. Detta gäller särskilt arbetsdykning och jag anser det måste betonas för alla sportdykare, där kanske en del lockas av tron på "snabba stora pengar" och åtager sig dykuppdrag. Arbetsdykning skiljer sig så väsentligt från sportdykning med ofta tillkrånglade situationer, trånga arbetsutrymmen, ogenomskinligt "vatten", rasrisker mm att riskerna inte går att jämföra med sportdykning. Låt sportdykning vara den tjusning och sport som den kan vara om man är rätt utbildad, i god fysisk och psykisk form, utan onödiga risktagningar och uppdrag som inte hör hemma i begreppet "sportdykning"


Göran Boström



AB GÖRAN BOSTROM
LARMCENTRALEN

PM ang. dykolycksfall i Söderfors 790120

Larmning:

Kl: 09.33 larmades ambulans via SOS-alarmering från Tierps brandstation till kraftverksbygget i Söderfors där en olycka med dykare inträffat.

Den första som ringde, var en mansperson som inte kunde ge andra upplysningar än att det inträffat en olycka och att en dykare var inblandad och att det var bråttom.

Ambulans SDC-954 åker från Tierps brandstation mot olycksplatsen i Söderfors.

8 minuter efter det första larmet, kommer ytterligare ett telefonsamtal från olycksplatsen och denna gång är det en som presenterar sig som dykledare på platsen. Han uppger att man funnit en dykare på 3 m djup utan mask och att dykaren omgående måste transporteras till rekompresionskammare på Karolinska sjukhuset i Stockholm.

Ambulans SDC-954 får dessa nya uppgifter per radio innan den är framme vid olycksplatsen.

Förvarning:

Televakten Britt Norélius vid SOS-alarmering i Uppsala, tänker att hon skall förvarna Karolinska sjukhuset på att man kommer in med ett dykolycksfall varför hon slår upp sina instruktioner om just dykolycksfall och slår de där angivna telefonnummren 08/336890 och 340500 vilka emellertid inte man erhåller svar på.

Televakten ringer då Karolinska sjukhusets nya växeltelefonnummer 08/7361000 där man svarar. Televakten uppger att man önskar tala med någon som har hand om rekompresionskammaren då man är på väg till Karolinska sjukhuset med ett dykolycksfall.

Telefonisten vid Karolinska sjukhuset kopplar samtalet till en anknytning där ingen svarar. Då samtalet synbarligen inte bevakades av telefonisten händer ingenting, varför televakten vid SOS-alarmering bryter förbindelsen och tar ny kontakt med Karolinska via en ny telefonlinje.

Telefonisten uppger att hon inte fått svar på de två anknytningar som man är instruerade att ringa, varför hon ringer till akutmottagningen.

Telefonisten uppger att akutmottagningen meddelat att rekompresionskammaren är flyttad till Roslagstulls sjukhus ?? varpå samtalet med Karolinska sjukhuset avslutas.

Televakten på SOS-alarmering vill gärna få dessa uppgifter verifierade så att allt skall vara klart när ambulansen kommer till Stockholm, varför hon ringer upp Roslagstulls sjukhus.

Där ställer man sig helt främmande och uppger att Karolinska sjukhuset ofta hänvisar olika typer av sjukhusfall till Roslagstulls sjukhus när man själv är osäker på vart man skall sända dem. Roslagstulls sjukhus säger också att det är helt självklart att det är Karolinska sjukhuset och ingen annan som skall ta emot detta fall.

Nytt telefonsamtal från SOS-alarmering till Karolinska sjukhuset. Telefonisten på sjukhuset ringer nu upp docenten Lennart Kaiser i dennes bostad och frågar hur hon skall göra. Docent Kaiser lär vara chef på Klin-fys-lab, den avdelning som han lägger b.l.a. navalsmedicinska frågor.

Han uppger att det skall finnas en kvinna på klin-fys-lab mellan kl: 09.00 och 13.00 varför man kan ringa direkt dit. Skulle det trassla ännu mer får man återkomma till honom.

Den aktuella kvinnan på klin-fys-lab, uppger att kanske hon borde känna till frågor av denna typ men gör det inte. Hon skall emellertid söka hjälpa till.

Ja i detta läge torde i alla fall Karolinska sjukhuset vara väl medvetna om att en ambulans med en skadad dykare är att invänta.

Ambulans SDC-954 åker från olycksplatsen med den skadade dykaren och dykledaren. Man kör utryckningskörning mot Uppsala.

Televakternas vid SOS-alarmering pratar inom gruppen om det inträffade och beslutar sig för att anropa ambulansen för att fråga om man på grund av den skadades tillstånd, det allvarliga och relativt ovanliga sjuktransportuppdraget samt risker för komplikationer under den långa ambulanstransporten, inte önskade att en läkare medföljde transporten från Uppsala mot....

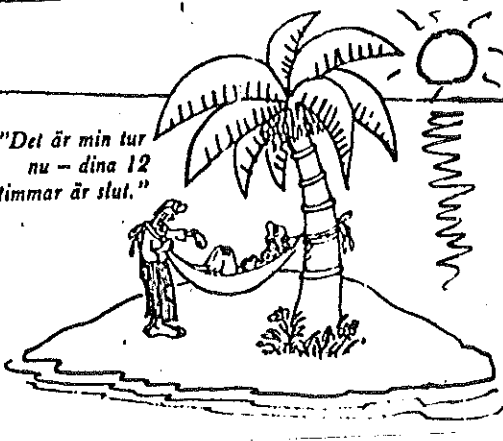
Karolinska sjukhuset i Stockholm.

Ambulanspersonalen uppger att de klarar sig själva och inte behöver någon läkarhjälp.

Man önskar däremot snabb hjälp med bensin när man kommer in till Uppsala och önskar att personal från brandförsvaret i Uppsala skall vara beredda vid sin bensinpump för att kunna fylla på bränsle som inte, utan påfyllning kommer att räcka till Stockholm.

Denna begäran verkställs och man är fullt beredd för snabbtankning när ambulansen kommer in på brandstationens gård. Brandpersonalen i Uppsala reagerar över att man inte har medicinskt utbildad personal med sig och uppmanar ambulansen att omgående efter verkställd tankning åka förbi akutmottagningen vid Akademiska sjukhuset för att få någon utbildad akutsjukvårdare med på transporten.

"Det är min tur
nu - dina 12
timmar är slut."



Så gjorde man och två sjuksköterskor, varav den ena utbildad narkosköterska stod klara och hoppade in för transporten till Stockholm. Denna transport gick helt utan komplikationer och vid framkomsten till Karolinska sjukhusets akutnottagning stod en delegation och väntade på deras ankomst, och den skadade kom så äntligen under sakkunnig specialvård.

Tf. Larmchef vid SOS-alarmering i Uppsala Ann-Britt Bergström ringde upp undertecknad och frågade om det skulle behöva gå till på detta sätt vid dykolycksfall.

Undertecknad började omedelbart att undersöka alla faktiska förhållanden, samtala med alla inblandade personer, och har då kommit fram till följande:

Larmningen har skett på sådant sätt som man får vara beredd på att det även i fortsättningen kommer att ske, d.v.s först en inkompetent person (inkompetent i dykolycksfall) som vet att det hänt en olycka och när det har hänt en olycka skall man larma ambulans.

Ambulansen dirigeras till olycksplatsen direkt och under tiden får SOS-alarmering nya uppgifter som direkt vidarebefordras till ambulansen, alltså expertuppgifter.

Det är inte alla gånger som sådana expertuppgifter står att få under tiden man utför själva transporten, vilket kräver noga utarbetade instruktioner för televaktspersonal och ambulanspersonal.

Transporten kan kanske inte utföras på så många olika sätt.

Transportsträckan i detta fall blir lång Tiern-Söderfors-Uppsala-Stockholm och har man inte ambulansen precis fulltankad när man åker ut på uppdraget så räcker inte bränslet till Stockholm. Att man då kan få snabb assistans på en brandstation är en lycklig lösning, utan akuta debiteringsproblem etc.

Lärskap vid transporter som dessa, tror jag att man skall vara ytterst försiktig att avböjs eller avstå ifrån.

Ambulansbesättningen torde inte äga sådana kunskaper att man behärskar tänkta situationer vid ett dykolycksfall med riskerna för akuta och dramatiska förändringar i patientens tillstånd under transporten.

Med utgångspunkt från egen 11-årig ambulansverksamhet, tycker jag att det skall kännas skönt för en ambulansman att få lasta av ansvaret för patientens vård under transporten på en fackman. Detta gäller generellt och särskilt dykolycksfall som jag tror mig veta att ytterst få ambulansmän har erfarenhet av.

Karolinska sjukhusets telefonväxel kanske bör se över sina instruktioner och kanske även utbildningen av nya telefonister. Viktigt att påpeka är att man inte rutinemässigt får koppla viktiga och brådskande telefonsamtal till en anknytning utan att bevaka samtalet och försäkra sig om att man svarar på denna anknytning. Dessa brådskande samtal bör enligt min mening också kontrolleras av telefonisten genom sporadisk avlyssning för att försäkra sig om att man har skapat kontakt och också rätt kontakt.

Karolinska sjukhusets telefonnummer är ju nytt. Att man annonserat i ortspresen om det nya telefonnumret står väl utom allt tvivel. Att man inte informerar viktiga centrallarmenheter såsom SOS-alarmeringcentraler i landet, olika brand och polisstationer...

..är kanske en brist som bör repareras snarast. Det torde inte vara förenat med allt för stora kostnader att låta trycka upp och distribuera en liten folder eller klistermärke med de nya uppgifterna på.

Man bör enligt min mening från Karolinska sjukhuset omgående upprätta en sk. "sändlista" som man skall hålla aktuell och ha som hjälpreda och riktmärke när man skall sända ut viktig information.

Karolinska sjukhusets akutnottagning bör givetvis se till att på mottagningen fungerande personal äger nödig kännedom om vad man skall göra och var man skall hänvisa olika fall till.

Det torde vara av vikt att vikarierande eller tillfällig personal inte tillåts lämna viktig telefoninformation utan blir instruerad att i förekommande fall överlämna samtalet till på mottagningen fungerande arbetsledning.

Karolinska sjukhusets rekompresionskammare torde vara den i mellansverige enda, dygnet runt fungerande hjälpöjligheten för drabbade dykare. Att man på en så viktig plats, inte har en fast fungerande arbetsjour eller beredskap för kompetent personal måste anses vara en svår bria. Att i alla lägen lita på sin personal att de skall vara hemma om något händer och villiga att ställa upp, torde väl vara något förligade förhoppningar i dagens samhälle. Att såväl den militära som civila vattendykningen utbreder sig vet alla, och då måste ju även beredskapen på akutvården för vattendykning följa efter i samma takt. Att det förekommer aktiv dykning under sk. "icke ordinarie arbetstid" och att denna dykning, åtminstone på den civila sidan är större under denna tid är väl också känt varför behovet av jourtjänst/beredskap på akut-sidan är större nu än förr.

Polisen i Tierp är den lokala polismyndighet som handlägger denna olycka. Hedlund heter dess handläggare som av undertecknad uppmanades att tillse så att den aktuella dykutrustningen beslagtogs av polisen i Tierp i avvaktan på specialundersökning av densamma.

SOS-alarmering som breder ut sin verksamhet i Sverige och som skall fungera som huvudman för i stort sett all akut alarmering, har i detta fall agerat föredömligt.

Man har engagerat sig till max. i fallet och verkligen arbetat med att lösa det trots de i detta PM-nämnda komplikationerna.

Man har tagit egna, vettiga initiativ för att söka skapa klarhet i "luddiga"frågor.

Jag tror att SOS-alarmering är den instans som bör få huvudansvaret för larmning av ev. jourpersonal, personal i beredskap för viktiga funktioner etc. så att man får en instans som sköter hela larmfunktionen.

Svenska Sportdykarförbundet är en organisation som b.l.a. övervakar utbildningen av civila sk. "sportdykare". Innom Svenska Sportdykarförbundet finnes ett antal kvalificerade specialister, som står till olika myndigheter och organisationers förfogande. Dessa specialister har bred erfarenhet av dykning och dess olika vinklingar d.v.s. det finns dykläkare och tekniker som i sitt dagliga värv sysslar med dykning och därigenom har god erfarenhet och ofta stort kunnande.

Genom undertecknad fick säkerhetssektionen i Svenska Sportdykarförbundet kännedom om denna olycka och de engagerade sig omedelbart.

En av dess delegater Bernt Lennholm, som i sitt dagliga värv sysslar med dykfysik och rekompresionskammarens arbetsuppgifter, tog sig an denna arbetsuppgift och skulle på sedvanligt sätt genom kriminaltekniska anstalten i Lindköping föranstalta om teknisk undersökning av den aktuella dykutrustningen.

Kanske var det nyttigt att denna olycka skedde om man nu inte lägger personliga aspekter på det skedda. Jag menar att kanske fick vissa institutioner och organisationer sig en tankeställare som kan vara till nytta i framtiden. Det är i varje fall min förhoppning att denna tragiska händelse skall ha de goda med sig att dykningen i Sverige skall bli säkrare och att möjligheterna till att rädda och bota drabbade dykare skall öka betydligt i framtiden.

Det är enligt min mening viktigt att man vågar tala med varandra om misstag, tillbud och olyckor inom dykningen.

Man skall våga erkänna sina misslyckanden som kan vara både lärdom och räddning för andra dykare eller för de som anser sig vara dykare....

Det är också viktigt att dykolycksfallen följs upp av kunnig personal, gärna i en specialdelegation eller haverikommission så att dess arbete skall kunna ligga till grund för den fortsatta dykundervisningen och utbildning under säkerhet.

Denna olycka har väl med all önskvärd tydlighet visat på vikten av att alltid ha en utbildad, fullt utrustad reservdykare på plats.

Som framgår av detta PM så behandlas inte själva olyckan utan omständigheterna efter densamma. Detta dels på grund av att detta PM skrivs 3 timmar efter det att olyckan har skett och dels därför att ingen utredning än har påbörjats.

Emellertid tycker jag det är av vikt att belysa omständigheterna runt om kring arbetet efter olyckan.

Fyra dygn i tuben räddade hans liv

Av HENRIK TENGBY

GÖTEBORG (Expressen). Björn Noreklint, 26, kördes i ambulans med poliseskort till militärbasen Nya Varvet i Göteborg.

Fyra dygn låg han sedan i tryckkammare — en liten tub 2,5 meter lång och 1,7 meter hög.

Utanför kontrollerade läkare oroligt varje förändring.

Björn hade drabbats av dykarsjukan.

■ ■ ■ Det var för knäppt fjorton dagar sedan.

Björn Noreklint och hans tre kamrater hade precis avslutat ett kontrollarbete på 20 meters djup i Öresjön utanför Borås.

Björn kom upp till dykarbåten och klagade över att det stack i ryggen.

— Antagligen har luftbehållaren tryckt näsnans, sa kamraterna lugnande.

— Larma ambulans — snabbt!

Men Björn förstod att något hänt i kroppen. Han sa till sina vänner att snabbt ro in till land och larma ambulans.

Det tog inte mer än fem minuter att komma in till stranden, men då var Björn så medveten att han inte själv kunde gå.

Och nu blev det bråttom.

Alla fyra var mycket erfarna dykare och förstod att det hängde på minuter.

■ ■ ■ Dykarsjuka är som rysk roulette.

De små gasblåsorna som bildas i blodet vid tryckförändringar ilar omkring som livsfarliga korkar som kan fastna precis var som helst: i benen, lederna eller i hjärnan.

Nu verkade det som om Björn fått en blåsa någonstans i ryggen.

Där finns också nerverna som kontrollerar andningsorganen.

Och om de förlamas... Ambulans larmades. Samtidigt fick läkarteamet på militärbasen Nya Varvet i Göteborg order om att ställa i ordning tryckkammaren.

Polisen höll ödgen fri

Hela tiden under färden tvingades Björn berätta om sina symtom.

Redan innan ambulansen kom var kamraternas tvungna att bära honom.

Och för läkaren berättade han att det kändes som om någon drog åt ett skruvståd över bröstet.

Smärtorna blev allt värre

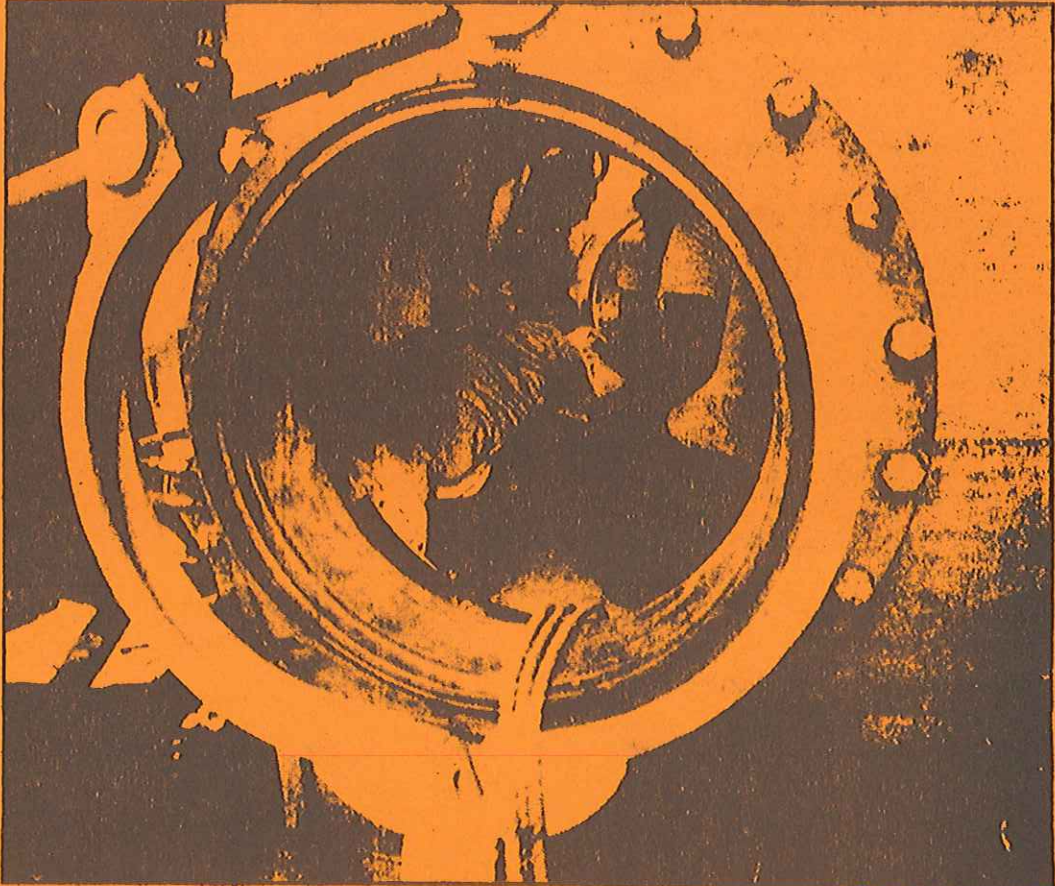
Smärtorna blev intensivare och synen försvann tidvis. Läkaren noterade och ringde till Nya Varvet.

Där fanns professor Hans Röckert. Han beslutade att Björn för första gången i Sverige skulle behandlas enligt en amerikansk metod.

Först 39 timmar i sträck i tryckkammaren. Sedan — med två pass om dagen — i fem timmars omgångar.

■ ■ ■ Björn rullades in i en japansk bär av ribbor och stuvades in i den trånga tuben.

På ett utrymme 2,5 meter långt och 1,7 meter högt dygde två man samsas de första dygnen. Björn och en frivillig sjukvårdare.



En frivillig sjukvårdare stannade inne i tuben hos Björn hela tiden. För att ge honom syrgas, ta emot mat genom luftslussen.

Ingen sömn, inga fönster, bara en svag lampa. Och så luft som pumpades in och höjda trycket därifrån till motsvarande 50 meters djup.

Gasbubblorna i Björns blod skulle pressas tillbaka.

Utanför fanns hela tiden 5-6 personer med professor Röckert i spetsen.

Han stod i ständig kontakt med experter i USA.

Behandlingen fungerade.

■ ■ ■ När Expressen träffar Björn Noreklint tar han emot i korridoren på avdelning 23, Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg.

Han går lite försiktigt på kryckor, men verkar för övrigt helt återställd.

— Ja, säger han. Jag kommer nog hem vilken dag som helst. Varje morgon när jag vaknar märker jag att jag kan röra en nyta eller en ny muskel.

— En helt fantastisk känsla.

Kommer han att fortsätta dyka?

— Nej... Säger Björn eftertänksamt. Jag är utbildad attackdykare och har nog gjort mitt, militärt sett. Dom godkänner aldrig att jag går ner igen.

— Vill inte ta risken igen

— Och för övrigt tror jag inte jag vill ta risken. Du vet, vad som hände var antagligen att jag hostade till under uppstigningen.

Då sprängdes en lungblåsa. Där i lungan finns ärrer kvar. Lungan är försvagad, riskerna för ett en ny olycka ska inträffa är stora.

— Men jag är absolut inte rädd för vattnets skrattar Björn.

— Om bara några veckor ska jag ta ett extraknäck som dykarinstruktör. Fast det får bli den teoretiska delen...



Björn Noreklint flyttas över från Nya Varves tryckkammare till en modernare ombord på dykarfartyget "Deep Diver". Behandlingen kostar 20.000 kronor om dagen!

**VA RÄDD OM DIG
NÅGON TYCKER OM DIG.**

KÖP KORT
GÄLLER
HÄR



Generalagent för:
DACOR • SHERWOOD
SEA QUEST • PARKWAY

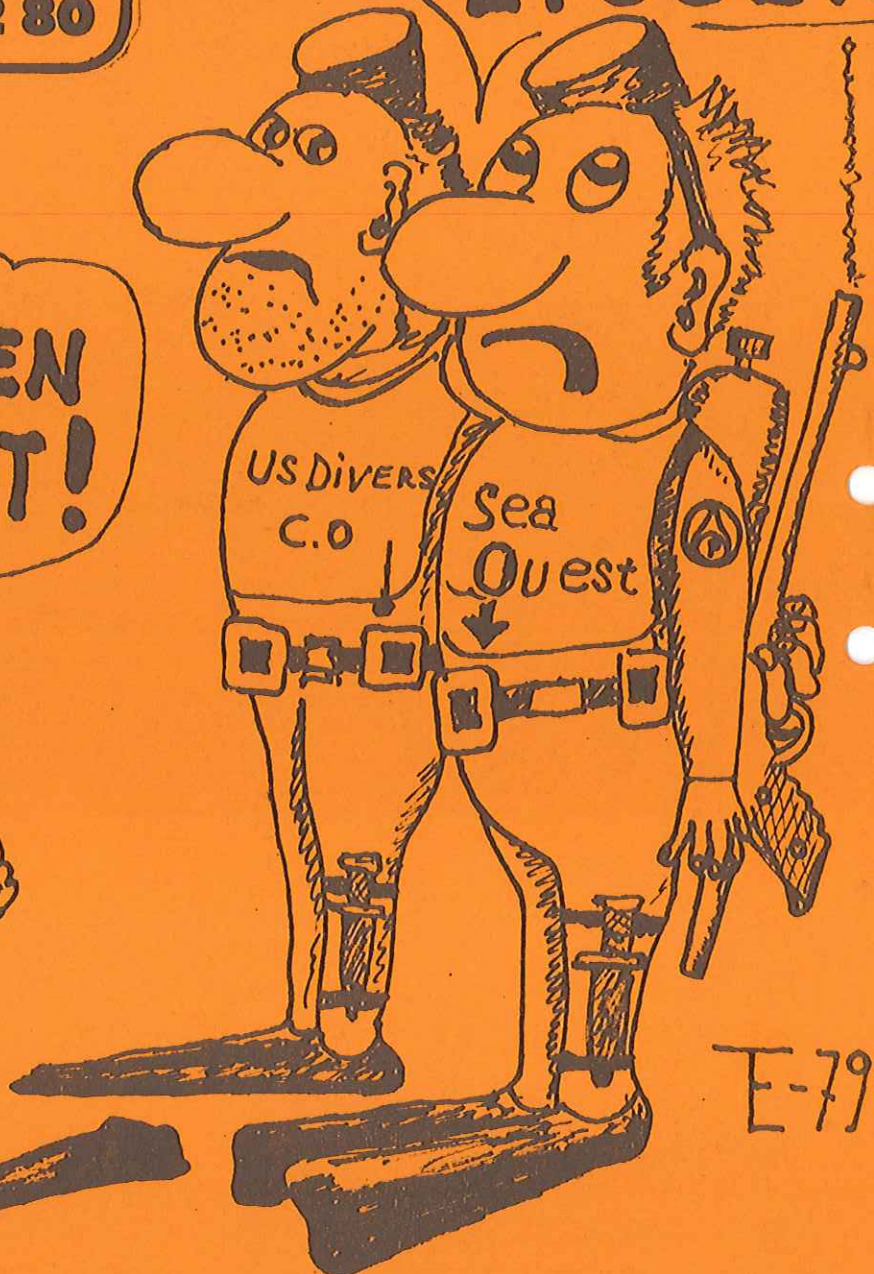
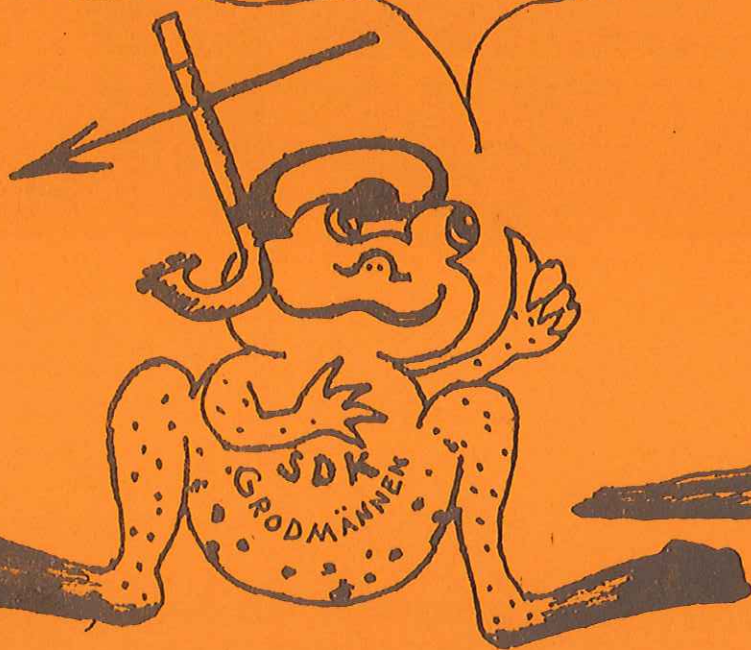
**Försäljning, Uthyrning,
Luftfyllning 300 atö,
Utbildning, Dykresor.**

VANADISVÄGEN 27 • 113 23 STOCKHOLM
(hörnet av VÄSTMANNAGATAN)

TELEFON
08/31 22 03-31 22 80

VET DU
MÖJLIGEN
VAR DYK-
SHOPPEN
LIGGER?

VANADISVÄGEN
27 SÅ KLART!



E-79